

μένον ένδωμα, -αναλόγως τών συμπε-
ράντων καί τών περιστάσεων.

— Εὖγε, Ἀχμέτ! εὖγε, ἀδελφέ
μου! αἱ ἰδέαι σου μέ κάμνουν νά σε
ἀγαπῶ περισσότερο, ἐάν δύναμαι νά
εἶμαι ἀγαπῶν μεγαλειότερον ἐν τῇ καρ-
δίᾳ μου, νά σε λατρεύω....

— Ἐάν ἐξηρτάτο ἀπό ἐμέ, θά σέ
ἐλάβανον πάραυτα ἐκ τῆς χειρός, θά
σέ κώσῃουν κατ' εὐθείαν εἰς τόν θά-
λαμον τῆς ἀδελφῆς μου, ὅπου θά τῇ
ἐλεγον: «Χαλιλιέ, ἰδοὺ ὁ Πέτρος, σοί
τόν δωρῶ, ἔχει τόν αἰώνιος σύντροφον
καί σύζυγον». Ἀλλά τί κάμνεις τόν
πατέρα, ὅστις, μεθ' ὅλην τήν πρὸς σέ
ἀγάπην του, θά εἶναι ἱκανός νά μέ
φρονεύσῃ, ἀμὰ ἀκούτας τοιαύτην πρό-
τασιν, τί κάμνεις τήν μητριάν μου, ἡ
ὅποια θά στικώσῃ τόν κόσμον μέ τας
κραυγὰς της, τί κάμνεις ἐπὶ τέλος
ὅλον τόν κόσμον; Καί ὅμως, Πέτρε
μου, χάριν ἄλων αὐτῶν τῶν προλή-
ψεων, δέν εἶναι δίκαιον ν' ἀποθάνῃ ἡ
ἀδελφή μου. Εἶπον! Εὖρέ τώρα σὺ τὸ
μέσον τῆς θεραπείας, ἀδελφέ, διότι
ἐμοῦ ὁ νοῦς ἐκουράσθη.

Ἐπὶ πολὺ ὁ Πέτρος ἐσκέφθη, ἀλλ'
οὐδένα ἠδυνήθη νά εὑρῇ τρόπον. Καί
βεβαίως ἦτο ἀδύνατον νά εὑρεθῇ τοιοῦ-
τος, προκειμένου περὶ ζητήματος τό-
σον ασφῶς δυσχεροῦς. Ὅ,τι καί ἂν
ἐσυλλογίζετο, τῷ ἐφαίνετο ὅτε μὲν
ἄπρεπες, ὅτε δὲ παιδαριῶδες.

— Λοιπὸν τίποτε, τίποτε ἀκόμη
δέν κατόρθωσας; ἤρώτησεν αἰφνης ὁ
Ἀχμέτ ἐγειρόμενος. Ἐγὼ νομίζω ὅτι
εὖρον καί ὅτι ἐσώθημεν.

Τὸ μέτωπον τοῦ Πέτρου πάραυτα
ἠκτινοβόλησεν ὑπὸ χαρᾶς.

— Νομίζω ὅτι... ὑπέλαβεν ὁ Ἀχ-
μέτ παρατηρῶν διακριτῶς τὴν εἰκόνα, ἢν
πρὸ ὀλίγου ἠτοιμάζετο νά κατασχίτῃ,
ὁ Πέτρος, νομίζω ὅτι... αἱ! ναί...
ναί!... δέν εἶναι ἀσχημὸν... Τί λέγεις
σὺ, Πέτρε;

— Ἀλλὰ ποῖον;

— Δέν ἤκουσας; Νά τῆς κάμῃς τὴν
εἰκόνα, ἀνέκραξεν ὁ Ἀχμέτ, ὅστις, ἀ-
φαιρεθεὶς ἐκ τῆς σκέψεως, ἐνόμιζεν ὅτι
εἶχεν ἔδῃ διακοινώσῃ τὴν ἰδέαν του τῷ
Πέτρῳ.

— Ἀλλὰ....

— Μὴ, μὴ συλλογίζεσαι.... ἐγὼ ἀ-
ναλαμβάνω νά πείσω τόν πατέρα.
Ἐν μόνον μέ κάμνει νά μὴ καθίκαν-
χάξω καθ' ὀλοκληρίαν, ὅτι ἡ πρότασις
αὕτη δέν εἶναι θεραπεία, ἴσως μάλιστα
εἶναι δεινώσις τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ τί νά
γείνῃ....

Ἐπὶ τοῦ παράνοτος διορθοῦμεν τὸ
πρῶτον, ἕως παρέλθῃ ἡ ὁρῆ τοῦ Θεοῦ.

— Πλὴν, Ἀχμέτ, ἐγὼ....

— Περὶ ἐνός ζητήματος δέν ἐνό-
μισα καλόν νά κάμω λόγον ἐκ φιλικῆς
λεπτότητος. Ἀλλ' οἱ δισταγμοὶ σου

μέ βιάζουσι νά ἐξηγηθῶ σαφῶς. Μέχρι
τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν εἰσῆλθον εἰς τὸ
σπουδαστήριόν σου, ἤγινον τὰ πάντα,
ἡ μᾶλλον τὰ ἥμισυ· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῷ
εἰσοδος μέ διεφύλαξε. Ἡ πληθὺς αὕτη
τῶν εἰκόνων τῆς Χαλιλιέ, καί ση-
μείωσαι ὅτι δέν παρήλθε χρόνος πολὺς
ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπισκέψεως μου,
ὅτε οὐδεμία ὑπῆρχεν ἡ, ἐάν ὑπῆρχε
καμμία, θά ἦτο κεκρυμμένη, μοι κατέ-
στησε φανερά τὰ πάντα. Ἡ αὕτη νό-
σος κατατρώγει καί σέ, Πέτρε, τὸ ἐν-
νοῶ. Ἀλλ' ἐγὼ, ὅστις δέν ἐτόλμησα
νά σοι εἶπω, γείτονος Μουσουλμάνος
καί ἡ ἀδελφή μου εἶναι ἰθιῆ σου, ἐγὼ
ἀπαιτῶ παρὰ σοῦ τὴν σωτηρίαν τῆς
ἀδελφῆς τοῦ ἀδελφοῦ σου, τῆς ἀδελ-
φῆς σου ἐπὶ τέλους. Θά ὑποφέρῃς μαρ-
τύρια, τὸ ἤξεύρω, θά εἶναι ἀνάγκη
νά φανῆς ψυχρὸς, ἀπαθής, ἐνῶ ἡ καρ-
διά σου θά σπαράσσεται, προσπαθοῦσα
νά κρύψῃ τὴν κατατρώγουσαν αὐτὴν
φλόγα, θά ὑποχρεωθῆς νά περιβληθῆς
παγετώδη ἀδιαφορίαν, ἐνῶ ἔνδον σου
θά ἀνακυκᾶται ἡφαιστειον, ἀλλὰ πρέ-
πει νά ὑποκύψῃς! Τίς οἶδε! Πολλά-
κις συμβαίνει πάθη φοβερά νά σθέν-
νυνται, νά ἐξατμίζωνται. Ἴσως, ἀδελφέ
μου, καί ἐς τὸ εὐχρηθῶμεν ἀμρότεροι
ἐκ καρδίας, ἀσφῶς ἄλλως δέν εἶναι ду-
δυνατὸν γενέσθαι, ἴσως καί τῆς Χα-
λιλιέ ἡ νόσος εἶναι παροδική, ἴσως
σθεσθῆ, ἴσως ἐκλίπῃ! Ἐπὶ τέλους θά
ἴδωμεν....

(ἀκολουθεῖ)

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΝΥΑΛΗΣ

Ο ΑΛΗ ΠΑΣΑΣ

ΤΩΝ ΚΙΑΝΝΙΝΩΝ*)

Ἐν ἴσῳ νόμοις, αἱ γυναῖκες, αἱ συ-
νήθως κοσμοῦσαι ἑαυτὰς πλειότερον
τῶν λοιπῶν Ἑλληνίδων, ὁμοιάζουσι
πρὸς τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα κατὰ τὸν
πέπλον, τὴν ζώνην καί τὴν θεραπείαν
τῆς κόμης, διαφέρουσι δὲ κατὰ τὴν ἐ-
σθήτη. Χάριν πολλὴν εἰς τὸ πρόσωπόν
των ἐπιχέει ἡ κόμη, ἐάν τε πλέκωσιν,

*) Ἡ περιέργος αὕτη διατριβὴ περὶ τοῦ
περιβλήτου ἐσπότη τοῦ Ἱππεῖρου Ἀλῆ Πα-
σᾶ μετρημνεύθη ἐκ τῆς πρὸ ἡμέραν ἐστῆ
ἐκδόσεως Περιοηγήσεως τοῦ ἀγγλοῦ ἰατροῦ
Χ. Λεανό, ὅστις περὶ τινος χρόνου διατίθησε ἐν
Ἰωαννίνοις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ καθ' ἡμέ-
ρας αἰῶνος, ἤλθεν οἱ ὄντας ἄς σγέσαι πρὸς τὸ
φοβερόν Ἰσπελενιάτην. Σήμερον, ὅτε πρᾶκει-
ται καὶ ἀπο εἰσεθῆ ἡ ἐθιμικὴ ἀποκατάστασις
τῆς Ἱππερίας, βεβαίως εἰ ἐξαγνιστῆται θά ἐπι-
εἴλωσι κατὰ διαφέροντος τὴν ὑπὸ αὐτοῦ
μέγιστος ἀναγκασμένην ρωσιστικὴν πολ-
υμηχανίαν δύναστος, οὗ ὁ βίος καί ἡ πολι-
τεία εἶναι ἐκ τῶν ἐρικλυδέστατων ἐπιστημῶν
ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνατολῆς τῶν νεωτέρων
χρόνων.

Σημ. «Ὑλησις».

βαστραυρίζωσιν, ἐάν τε ἔχωσιν αὐτὴν ἀ-
νεμμένην καί τὴν βάπτουσι δὲ πολλά-
κις ἐπιπάσσουσαι λεπτὴν κόμην φυτοῦ
ἐξ Ἀφρικῆς, δι' οὗ προλαμβάνει χρῶμα
ζύλου maharoual. Τὸ εἶμας τοῦτο τη-
ρεῖται ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἡλι-
κίας ἕως τοῦ γάμου· ἀκολουθῶς τὸ
χρῶμα γίνεται μελάντερον τοῦ κόρα-
κος καί προξενεῖ σφοδρότερον τὴν ἀν-
τιθεσιν πρὸς τὸ τῶν παρεμπλεκόμενων
εἰς τὴν κόμην μαργαριτῶν καί χρυσῶν
ἢ ἀργυρῶν καταγμάτων καί νομισμά-
των. Ὁ πλήρης κόσμος τῶν Ἑλληνί-
δων εἶναι ἐτι μᾶλλον ἀχαρὶς καί παρά-
φύσιν ὡς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις οὕτω
καί νῦν αἱ ἑλληνίδες ποιοῦνται πολλὴν
χρησιν τοῦ ψιμιθίου. Βάπτουσι λοιπὸν
καί πικνοῦσι τὰς ὄψεις φροντίζουσαι
κατὰ τὸν Ἀνακρέοντα «ἵνα μὴ διακό-
πτωσι μηδὲ μίσγωσι τὸ μεσόφρονον»·
μελαίνουσι περιπλέσαν τὰ βλέφαρα καί
τρίβουσι διὰ φύλους τοὺς ὄνυχας ἕως
οὗ ἀποθῶσιν ὑπέρυθροι. Τοιοῦτων κο-
σμημάτων κατάχρησις μέγιστη γίνεται
ἐν τοῖς γάμοις καί ταῖς θρησκευτικαῖς
τελεταῖς.

Προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ βεζύρου Ἀλῆ
πασᾶ νά τὸν ἐπισκεφθῶ ὡς ἰατρός ἐπὶ
τινας ἡμέρας, ἀσμενος ἐπελαθόμεν τῆς
εὐκαιρίας ἵνα σπουδάσω ἀκριδέστερον
τὸν χαρακτήρα του. Ὅτε πρῶτον πα-
ρέστη ἐνώπιόν του, εἶπέ μοι. «Ἐπι-
θυμήσας πρὸ πολλοῦ νά συμβουλευθῶ
πᾶσι ἰατροῦ, χαίρω ὅτι ἀπεφάσισας
ἀνά διατρίψεως χρόνον τινά παρ' ἡμῖν.
οὐκ ἠροβήθης τὴν παρουσίαν τοῦ διερ-
κμηνῆος μου Κολοβοῦ· λάλησον παρ-
ρησια καί ἀνυποστόλως, διότι αὐτὸς
θεῖναι παλαιός καί ὁ πιστότατος τῶν
θεραπευόντων μου, ἐπίσταται δὲ εἰπερ-
στις ἄλλας τὰ κατὰ τὸν πρότερον βίον
μου». Διηγήθη μοι ἐπειτα μετὰ θαυ-
μαστῆς ἀκριβορορημοσύνης τὴν ἱστορίαν
τῶν σωματικῶν παθημάτων του, ἐξ ὧν
τὰ μὲν ἦσαν ἀπόρροια προλήψεων ἢ ἐ-
ξημεμένης φαντασίας, τὰ δὲ ἐμαρτύρουσι
κρίσιν ὑγιαίνουσαν καί ἰσχυράν. Ἡ ἀ-
σθένειά του δέν ἦτο ἐπικίνδυνος· προήρ-
χετο ἐκ τῆς προβαίνουσας ἡλικίας καί
τῶν προτέρων ταλαιπωριῶν, ἀπῆται δὲ
μέτρον προφυλακτικῶν. Ἀφ' οὐδέτελειώσε
τὴν διήγησιν καί ἀπεκρίνατο πρὸς δια-
κόρυπος ἄλλας ἐρωτήσεις μου, τῷ εἶπα
ὅτι τὴν ἐπαύριον θά ἐκόμιζον αὐτῷ ἐγ-
γραφοὺς τὴν διάγνωσίν μου. Τῇ ἐσπέρας
συνδιελέχθη ὡραν ἱκανὴν τῷ ἰατροῦ Κ.
Μεταξῶν ὑπὸ τούτου δὲ ἀκολουθοῦμε-
νος τῇ ὑστερίᾳ ἐπεσκέφθη τὸν βεζύ-
ρον καί πάλιν ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ρῶ-
θους μήπως ἀποθάνῃ ὑπὸ ὕδατος, ὡς
ὁ πατήρ του· ὅφ' οὐ διεσκέδασα τοὺς
ρόθους του, προσήνεγκα αὐτῷ ἰταλιστὴ
συντακτικὴν τὴν διάγνωσίν μου, ἢν
παρὰ χρέμα διέταξε νά τῷ μερθεμνεύ-
σωσιν εἰς τὴν καθομιλημένην ἑλλητι-

κὴν τελευταίον ἐκφράσας βαθεῖαν τὴν εὐγνωμοσύνην του ὑπέσχετό μοι ὅτι αὐθημερὸν θὰ ἐξετέλει τὰς συμβουλὰς μου. Τὸν βεζύρη ἐξηκολούθησα ἐπισκεπτόμενος ὅτε μὲν ὡς ἰατρός, ὅτε δὲ ὡς ξένος· πολλάκις παρεκάλεσέ με νὰ μείνω παρ' αὐτῷ ὡς ἰατρός ἐφ' αἰσθη- ποτε ὄρω αὐτό· ἐγὼ ἤθελον προταίην' ἀκούσας δὲ ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, ἐκέλευσέ με νὰ παραμείνω τοῦλάχιστον δωδεκάμηνον· ἐγὼ ὅμως καὶ πάλιν ἠρ- νήθην ἀνακοινώσας αὐτῷ εἰλικρινῶς ὅ- ποια ἐν τῇ πατρίδι μου ἐπεδίωκον σχέ- διαι. Ἐπὶ δύο ὄλους μῆνας προσεπάθει ὁ γραμματεὺς του νὰ μεταπείσῃ με· καὶ αὐτός δὲ ὁ βεζύρης διὰ φιλοφρονησά- των φράσεων, ἅς εἶχε πάντοτε προ- χεῖρους, ὡσάκις ἤθελε νὰ ἐπιτύχῃ σκο- ποῦ τινος, εἶπέ μοι ὅτι οὔτε χρημάτων, οὔτε τιμῶν, οὔτε ἄλλου τινὸς θὰ ἐφεί- δετο, ὅπως καταστήσῃ μοι εὐάρεστον τὴν διατριβὴν ἐν Ἰωαννίνοις. Ἡ τελευ- ταία μου ἀρνήσις τὸν ἐλύπησεν οὐχὶ μικρὸν, ἐκπληκτος δὲ ἀνεφώνησε εὐ- πέρμετρον, τῇ ἀληθείᾳ, πρέπει νὰ ἔ- χῃς ἐν Ἀγγλίᾳ περιουσίαν, ἀφ' οὗ ἀ- ποτόμως περιφρονεῖς τὰς προτάσεις μου····· παρηγορήθη ὅμως μαθὼν ὅτι θὰ τὸν ἐπισκεπτόμην ἐπιστρέφων ἐξ Ἀ- θηνῶν καὶ ἄλλων χωρίων τῆς Ἑλλάδος.

Σκοπὸν εἶχον κυρίως νὰ ἐπιστρέψω ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Λευκάδα, ὅπως ἐκεί- θεν μεταβῶ ἀμέσως εἰς Πελοπόννησον, διότι ἐν Λευκάδι εἶχον καταλίπη τὰ πλείστα τῶν κιβωτίων μου. Ὁ βεζύ- ρης παρεκάλεσέ με νὰ ἐπισκερθῶ τὸν ἐν Λαρίσῃ τῆς Θεσσαλίας διατρίβοντα καὶ ὑπὸ διαφόρων χρονίων νοσημάτων ταλαιπωρούμενον υἱὸν αὐτοῦ Βελῆ πα- σάν, προθυμῆθαι νὰ παραλάβῃ τὰ κι- βωτιά μου ἐκ Λευκάδος δι' ἡμεροδρό- μου καὶ νὰ τὰ ἀποστείλῃ εὐ μόνον εἰς Λαρίσαν ἀλλὰ καὶ ἔπειτα εἰς Ἀθήνας. (ἀκολουθεῖ).

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ Κ'

Παῦλος- Αὐλός

Ἐλυσε δὲ πρώτη αὐτὸ ἡ Κυρία Ἄ- θηνα Ἀ. Ἐνυάλη, ἣτις καὶ προσκαί- ται νὰ λάβῃ τὸ δῶρον, διὰ τοῦ ἐξῆς ἐξαστίχου.

Τὸ αἶνιγμα εἶν' εὐκόλον καὶ ἀρκετὰ ὠραῖον,
Θὰ ἦτο πλὴν καλλίτερον, ἂν εἶχε εἶσι πλέον.
Ὁ Παῦλος δὲ καὶ ὁ αὐλός εἶν' ἡ διττὴ
[του λύσις,

Πρόθεσον καὶ τὸ αὐλός ὅπως τὸ καλλωπίσης
Μικρὰν ἀναγραμμάτιαν ἂν ἴωρα παρεμβά-
[λῃς

Ἡ ὕαλος θὰ ἐξαχθῇ ποσὺς μὴ ἀκριβάλλῃ.

Κατόπιν αἱ Κυρίαί Βιρήνη Θ. Γαίκα, Ἑλένη Ι. Λεοντίδου, Κωνδουλία Α. Δ., Ἑλένη Κολποδίνου καὶ Μαρία Φ. Κον- τολούρη· οἱ κκ. Ἀλέξανδρος Σκαλίδης, Εὐθ. Π. Ἀγγελῆς, Π. Μαζαράκης, Γ. Α. Στράτος, Μ. Σαχτούρης, Β. Μπτι- λας, Ἀχ. Π. Ἀντωνιάδης, Ι. Ε. Φορ- νέζης, Βρ. Δημάκος, Ὁθων Στεφάνου- λος, Ι. Ζ. Παρράς κτλ.

Ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν, ὁ ἐν Πάτρας κ. Γεώργιος Παππάζογλου ὅστις μὴ ὦν συνδρομητὴς τοῦ Παρθενῶνος, ἀποκλεί- ζεται τοῦ δικαιώματος τοῦ δῶρου.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΑ'

Ὁσφράνθητι τὸ μῦρόν μου
τὸ μῦρόν μου καὶ μόνον
καὶ τὸ ἄγνόν μου ἄρωμα
βασιλικῶς ἐκπνέον
σοὶ μελωδεῖ τὸν ἔρωτα
τῶν μάγων ἀηδόνων

τὸ τέκνον τῆς ἀνοίξεως,
τὸ στέμμα τῶν ἀνθέων.
Ὁ ἀνθος! ἐν σου φίλημα
μυρόεν, ἐν ἀκόμη,
πρὶν ἐπιπέσωσι ψυχραὶ
αἱ λύται ἀνατόμοι.

Οἱ ἀνατόμοι! Δυστυχῆ,
καὶ εὐσμέ μου φίλε,
τί δύνανται ἐπάνω σου
νὰ ἀνατάμουν αὐτοὶ;
εἶσαι πτωχόν. Τὸ ἄρωμα
τὰ μόνα σου τὰ πλούτη.
Καὶ ὅμως ἴδε! δύνανται
αἱ λαίμητόμοι σμίλαι
ἐκ τῆς ἀνθίνης θέσεως
τοῦ ὑψηλοῦ σου θρόνου
νὰ σὲ κρημνίσουν εἰς ὁδὸν
μετὰ βαρέος τόνου.

Ἄλλ' εἰς ὁδὸν εἶναι πολὺ
φρικῶδες νὰ βιώσης
ἄρωματα μυρόεντα
ἐκεῖ, κ' ἐνταῦθα χῶμα.

Εἶναι φρικτ' ἡ ἀντίρρασις,
εἶναι πολλὴ ἡ πτώσις
καὶ νὰ σὲ φέρω ἄφες με
εἰς τὸ μυρόεν δῶμα....

Πλὴν ὅτ' εἰς κόριν κυλισθῆ
ἀπόλλυται τῷ ὄντι,
κ' εἰς τὴν ὁδὸν δὲν ἔμεινε,
δὲν εἶρον παρὰ.... Ὅν τι.

Φ. Κ.

Εἰς τὸν πρῶτον λύτην ἐκ τῶν συν- δρομητῶν τοῦ ἀνωτέρου αἰνιγματος δι- δεται μίξ ὠραία εἰκὼν.

Ὁ « Παρθενῶν » ἀγγέλλει πᾶν βιβλίον οὔτινας ἀντίτυπον ἤθελε σταλῆ ἀσφαλῶς πρὸς τὴν Διεύθυν- σιν.

Εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν προπληρόνοντα τὴν ἐτησίαν ἢ ἑξα- μηνιαίαν συνδρομὴν προσφέρεται ΔΩΡΕΑΝ τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ διασήμου γάλλου μυθιστοριογράφου **MERY « Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ »** ὠραῖος τόμος ἐκ 300 σχεδὸν σελιδῶν τιμώμενος ἀντὶ δραχ. 5.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ « Παρθενῶνος » ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Παιρατικῆς καὶ Γερμανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Α. Ἀθηναῖο,

Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρη.

Ἐν ΝΑΥΠΑΛΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.

Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.

Ἐν ΘΗΒΑΙΩΝ παρὰ τῷ γραφεῖῳ τῆς « Σφίγγος ».

Ἐν ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πουλάτῳ.

Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑΙ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.

Ἐν ΖΑΚΥΝΘΩΙ παρὰ τῷ κ. Σ. Τσακιοῦτῳ.

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ὀδυσσεῖ Παναγοπούλῳ.

Ἐν ΒΡΑΧΑΙ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παππάζογλῳ.